

prøver at styrke den internationale retsorden med andet og mere end kritik, nemlig også med konstruktive forslag. Jeg skal derfor opfordre til, at beslutningsforslaget forkastes, og at alle partier i stedet støtter regeringens kritiske, fremadrettede og konstruktive indsats på området.

Kl. 16:08

Formanden:

Der er ingen ønsker om korte bemærkninger, så vi siger tak til udenrigsministeren. Det vil sige, at vi går over til ordførerrækken, og den første er hr. Søren Pind.

Kl. 16:09

(Ordfører)

Søren Pind (V):

Det foreliggende beslutningsforslag om en aktionsplan for at styrke respekten for den humanitære folkeret og de grundlæggende menneskerettigheder illustrerer en lidt kedelig tendens hos oppositionen, der synes at være blevet immun over for ikke blot argumenter, men også virkeligheden.

Ifølge beslutningsforslaget skal regeringen utvetydigt kræve respekt for den humanitære folkeret og for de internationale konventioner i krigen mod terror samt arbejde for, at disse synspunkter formuleres som en fælles holdning i EU for at presse den amerikanske regering til at ændre politik.

Som udenrigsministeren bemærkede i sin tale for et øjeblik siden, har regeringen jo gentagne gange redegjort for Danmarks holdning til manglende respekt for frihedsrettighederne og overtrædelse af den humanitære folkeret over for den amerikanske regering, ligesom der udfoldes en stadig dialog mellem Den Europæiske Union og Amerika om spørgsmål om både menneskerettighederne og den humanitære folkeret i krigen mod terror.

Så beslutningsforslagets to punkter er allerede en del af dansk udenrigspolitik, og beslutningsforslaget turde derfor siges at være overflødig.

Ikke desto mindre giver forslaget mig anledning til at kommentere den opfattelse, der ligger til grund for fremsættelsen. Der har hos oppositionen desværre indfundet sig den opfattelse, at regeringen ikke tager overtrædelser af menneskerettigheder og den humanitære folkeret alvorligt, at regeringen og regeringspartierne i grunden ikke har den store respekt for frihedsrettighederne. Derfor vil jeg gerne benytte denne lejlighed til at sige – hvad der ellers turde

være åbenlyst – nemlig at vi i Venstre helhjertet og uden tvivl i sindet støtter de grundlæggende menneskerettigheder.

Respekten for individets autonomi og selvejerskab er hovedhjørnestenen i det byggeri, som udgør Venstre. Det indebærer, at vi mener, at frihedsrettighederne er centrale, og at magt kun kan anvendes, hvor det er nødvendigt og lovligt, og det betyder i krigssituationer, at den humanitære folkeret naturligvis skal respekteres.

Historisk har Venstre også altid stået på frihedsrettighedernes side; da totalitarismens idé under den kolde krig delte verden i to, accepterede vi ikke tanken om, at man i den frie verden netop var fri, mens man i den ufrie verden skulle være bundet af kommunismens lænker. Ligesådan i dag: Vi støtter udbredelsen af frihed og menneskerettigheder til de dele af verden, hvor befolkningen endnu har til gode at leve i frihed. I Irak under Saddam Husseins tyranni og i Afghanistan under Talebans fundamentalisme, der begge holdt befolkningerne i et jerngreb, stod regeringen fast og ønskede, at friheden også skulle gælde for de befolkninger. Man kan sige, at ikke alle har den samme track record.

Venstre insisterer på frihed og menneskerettigheder, sådan var det, og sådan er det fortsat. At kampen mod terror er en kamp mod ufrihed, fritager ikke dem, der kæmper på frihedens side, for at føre kampen med respekt for menneskerettighederne, og Venstre har ingen blinde pletter, ligegyldigt om de, der krænker friheden på uniformen, bærer Stars and Stripes eller Kinas hammer og segl.

Vi kommer dog ikke uden om, at der i krig begås fejl, forfærdelige fejl, der ikke respekterer menneskets grundlæggende værdi, og når fanger ikke stilles for en dommer, bortføres til hemmelige fængsler uden adgang til Røde Kors eller tortureres, så øves der ubodelig skade, ikke kun på det enkelte menneske, men også på frihedens sag. Det må vi ikke tillade, og derfor står Venstre med regeringen fast på at kræve respekt både for menneskerettighederne og den humanitære folkeret, som Danmark har gjort hidtil og fortsat vil gøre.

På den baggrund skal jeg, hvis nogen skulle have været i tvivl, meddele, at Venstre ikke kan støtte beslutningsforslaget.

Kl. 16:12

Formanden:

Der er en kort bemærkning fra hr. Frank Aaen.